

Sygn. akt I DO 32/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **J. B.** - prokurator Prokuratury Okręgowej w W., po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 października 2019 roku wniosku SSN Adama Rocha z dnia 24 września 2019 roku w przedmiocie wyłączenia go ze składu orzekającego

- na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze
(tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1767 ze zm.) -

postanowił:

uwzględnić wniosek o wyłączenie SSN Adama Rocha od orzekania w sprawie o sygn. akt I DO 32/19.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 września 2019 roku Sędzia Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej Adam Roch wniósł o wyłączenie go od orzekania w sprawie I DO 32/19 w sprawie J. B..

Jako okoliczność uzasadniającą wyłączenie, sędzia wskazał, iż na przełomie 2017 i 2018 roku rozmawiał z kilkoma prokuratorami na temat sprawy będącej przedmiotem postępowania, kiedy to sam był prokuratorem. Nastąpiło to w czasie przed rozpoznaniem pierwszego zażalenia na decyzję sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji odmawiającej wyrażenia zgody na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej. Osobą inicjującą rozmowę był Prokurator Krajowy B.

Ś., wnioskodawca w niniejszej sprawie. Udział w rozmowie SSN Adama Rocha i jego wypowiedzi w jej trakcie związane były z faktem wcześniejszego wieloletniego orzekania przez Sędziego Rocha w sądzie dyscyplinarnym dla prokuratorów. Sędzia Roch argumentuje, że w związku z powyższymi okolicznościami zachodzą jego zdaniem okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w tej sprawie, zgodnie z art. 41 w zw. z art. 42 § 1 kpk, co powoduje złożenie niniejszego oświadczenia wraz z wnioskiem o wyłączenie go od rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Komentatorzy podkreślają, że przepis art. 41 Kodeksu postępowania karnego dotyczy m.in. zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie opinii oceniających uczestników postępowania, mogące świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących. Zachowanie sędziego poza salą rozpraw, gdy sędzia przedstawił swój pogląd na rozpoznawaną sprawę albo wypowiedział opinie o uczestnikach postępowania, np. w prasie, także może stanowić podstawę jego wyłączenia (D. Świecki, *Komentarz do art. 41 [w:] Kodeks postępowania karnego tom I. Komentarz aktualizowany*, pod red. D. Świeckiego, LEX nr 10931; H. Paluszkiwicz, *Komentarz do art. 41 [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, pod red. K. Dudki, LEX nr 10800; J. Kosonoga, *Komentarz do art. 41 [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166*, pod red. R.A. Stefańskiego i S. Zabłockiego, LEX nr 10615). Rozmowa, o której wspomina w oświadczeniu SSN Adam Roch, nosiła znamiona rozmowy publicznej z racji na fakt wzięcia w niej udziału przez kilku prokuratorów. Należy zatem przyjąć i zaakceptować fakt, że konsekwencją tej rozmowy było wyrobienie sobie przez Sędziego Rocha określonego poglądu na sprawę, a co za tym idzie, przyjąć należy, że sędzia ów nie powinien orzekać w niniejszej sprawie. Celem przepisu

art. 41 Kodeksu postępowania karnego było m.in. wyeliminowanie sytuacji, w której o określonej sprawie orzekać będzie osoba o wyrobionym już wcześniej poglądzie na tę sprawę.

Wobec tego, iż w sprawie stwierdzono okoliczności opisane w art. 41 k.p.k. postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.